

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 januari 2023
(OR. en)

5692/23

ENV 63
AGRI 29
FIN 82
PESTICIDE 5
PHYTOSAN 3
RECH 30
EDUC 31
JEUN 22
CONSOM 15
FORETS 4
RELEX 87

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	24 januari 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 35 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Översyn av EU-initiativet om pollinatörer En ny giv för pollinatörer

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 35 final.

Bilaga: COM(2023) 35 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.1.2023
COM(2023) 35 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

Översyn av EU-initiativet om pollinatörer

En ny giv för pollinatörer

{SWD(2023) 18 final}

1. INLEDNING

Minskningen av vilda pollinatörer och konsekvenserna av detta för livsmedelstryggheten, människors hälsa, livskvaliteten och ekosystemens funktion väcker stark oro i hela samhället. Den har också lett till krav, särskilt från forskare och civilsamhället, på beslutsamma åtgärder för att motverka orsakerna till minskningen. Ett aktuellt exempel är det europeiska medborgarinitiativet ”Rädda bin och bönder!”¹ med krav på en övergång till ett mer bivänligt jordbruk. Initiativet kröntes av framgång och kunde överlämnas till Europeiska kommissionen i oktober 2022 efter att ha samlat in över en miljon underskrifter från unionsmedborgare.

Omkring fyra av fem arter av jordbruksgrödor och vildblommande växtarter i Europa är, åtminstone till viss del, beroende av pollinering genom tusentals olika insektsarter. Denna tjänst medför påtagliga fördelar för ekonomin: Dess bidrag till EU:s jordbruksproduktion uppskattas till minst 5 miljarder euro per år². De flesta väsentliga nyttigheter som pollinatörer står för är fortfarande okvantifierade, t.ex. deras bidrag till tryggad livsmedelsförsörjning och hälsa eller till att bevara ekosystemens hälsa och motståndskraft genom pollinering av vilda växter.

Europa och världen³ står dock inför en dramatisk förlust av vilda pollinatörer. Enligt den europeiska rödlistan⁴ minskar populationen inom omkring en av tre bi-, fjärils- och blomflugarter. Dessutom hotas en av tio bi- och fjärilsarter och en av tre arter av blomflugor av utrotning. Även om dessa siffror redan får varningsklockorna att ringa är den fullständiga bilden ännu inte känd. En ökad förståelse av pollinatörernas tillstånd skulle kunna avslöja en ännu mer oroväckande situation⁵.

Minskningen av pollinatörer utgör ett hot mot både människors välbefinnande och naturen. Förlusten av pollinatörer undergräver den långsiktiga jordbruksproduktiviteten och förvärrar ytterligare en utveckling som påverkas av andra faktorer, särskilt den nuvarande geopolitiska situationen med Rysslands anfallskrig mot Ukraina.

Globala ansträngningar gjordes för att komma till rätta med krisen för den biologiska mångfalden vid den 15:e partskonferensen (COP15) för FN:s konvention om biologisk mångfald i december 2022. Dessa globala insatser måste åtföljas av ambitiösa åtgärder som skyddar och återställer den biologiska mångfalden på EU-nivå, där pollinatörer är en integrerad del.

År 2018 antog kommissionen den första EU-ramen någonsin för att motverka minskningen av vilda pollinatörer – EU-initiativet om pollinatörer⁶. I detta initiativ fastställs långsiktiga mål för

¹ https://europa.eu/citizens-initiative/initiatives/details/2019/000016_sv. Europeiska kommissionen kommer att svara på detta europeiska medborgarinitiativ genom ett särskilt meddelande 2023.

² Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.E., La Notte, A., Vallecillo, S., Aizpurua, N., Ivits, E., Teller, A., *Accounting for ecosystems and their services in the European Union* (INCA). Slutrapport från fas II i INCA-projektet som syftar till att utveckla ett pilotprojekt för ett integrerat system för ekosystemräkenskaper för EU. Statistiska rapporter. Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2021.

³ [IPBES \(2016\). Assessment report by the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services on pollinators, pollination and food production](#) (inte översatt till svenska).

⁴ <https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/redlist>.

⁵ [Arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer EU-initiativet om pollinatörer](#) (inte översatt till svenska) (SWD(2018) 302), s. 3.

⁶ [EU-initiativ om pollinatörer](#) (COM(2018) 395).

2030 och en omfattande uppsättning åtgärder som ska genomföras på kort till medellång sikt. Det har fått starkt stöd från olika grupper av berörda parter och väckt stort allmänintresse. Initiativets mål har stärkts kraftigt genom den europeiska gröna given.

I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁷ fastställs den övergripande ambitionen att vända den negativa utvecklingen för antalet pollinatörer och mångfalden senast 2030 som en del av en rad åtaganden och mål för restaurering av natur i EU. Genom strategin inrättades också EU:s plattform för biologisk mångfald, inom vilken en arbetsgrupp för pollinatörer inrättades som den viktigaste styrningsplattformen för initiativet om pollinatörer. Andra initiativ inom ramen för den europeiska gröna given, t.ex. från jord till bord-strategin, handlingsplanen för nollförorening, skogsstrategin och strategin för klimatanpassning⁸, bidrar till att hantera hot mot pollinatörer.

I detta meddelande presenteras en reviderad åtgärdsplan för EU-initiativet om pollinatörer, som bygger på omfattande samråd med berörda parter och institutionell återkoppling⁹ från Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén och Europeiska revisionsrätten. Det innehåller åtgärder som EU och dess medlemsstater ska vidta för att vända den negativa utvecklingen för pollinatörer senast 2030.

Översynen är en uppföljning av översynen av de framsteg som har gjorts för att genomföra initiativet om pollinatörer som kommissionen genomförde 2021¹⁰. Även om initiativet förblir ett användbart politiskt verktyg, visade översynen att betydande utmaningar fortfarande måste övervinnas för att stoppa och vända minskningen av pollinatörer. I synnerhet måste ytterligare åtgärder vidtas för att effektivt ta itu med de pådrivande faktorerna bakom minskningen, med stöd av robusta övervaknings- och styrningsmekanismer. I översynen efterlystes en översyn av initiativet för att uppnå dess långsiktiga mål.

Översynen är också en uppföljning av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport¹¹ om EU:s åtgärder för att skydda vilda pollinatörer. Revisionsrätten fann i sin rapport brister i några av EU:s centrala policyåtgärder för att motverka de största hoten mot vilda pollinatörer, och rekommenderade kommissionen att bedöma behovet av ytterligare åtgärder för att motverka de hot som för närvarande inte omfattas av initiativet om pollinatörer. Man pekade också på behovet av att bättre integrera åtgärder för att skydda vilda pollinatörer i EU:s politik för biologisk mångfald och jordbruk, och förbättra skyddet av vilda pollinatörer mot bekämpningsmedel.

I juni 2022 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om restaurering av natur¹², som syftar till att införliva ambitionen i strategin för biologisk mångfald i lagstiftningen: det innehåller ett rättsligt bindande mål för EU:s medlemsstater att vända den negativa utvecklingen för populationer av pollinatörer senast 2030, och därefter upprätthålla en ökande utveckling. Förordningen om restaurering av natur och detta reviderade initiativ om pollinatörer går hand i

⁷ [EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030](#) (COM(2020) 380).

⁸ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_21_6687.

⁹ https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/pollinators/policy_en.htm.

¹⁰ [Rapport om utvärdering av hur genomförandet av EU-initiativet om pollinatörer fortskrider](#) (COM(2021) 261 final).

¹¹ [Revisionsrätten, Särskild rapport nr 15/2020](#).

¹² [Europeiska kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur](#) (COM(2022) 304).

hand: lagstiftningsförslaget ger medlemsstaterna flexibilitet att i sina nationella restaureringsplaner besluta vilka åtgärder som är mest effektiva för att uppnå målet. Åtgärderna i detta reviderade initiativ, som omfattar ett brett spektrum av EU-politik, syftar till att stödja och komplettera de nationella restaureringsåtgärder som krävs enligt den föreslagna förordningen om restaurering av natur.

2. EU-ÅTGÄRDER FÖR ATT VÄNDA DEN NEGATIVA UTVECKLINGEN FÖR POLLINATÖRER

I det reviderade initiativet om pollinatörer fastställs mål för 2030 och relaterade åtgärder enligt följande tre prioriteringar:

- I: Att förbättra kunskapen om minskningen av pollinatörer samt dess orsaker och följder.
- II: Att förbättra bevarandet av pollinatörer och hantera orsakerna till minskningen av dem.
- III: Att öka medvetenheten, engagera samhället i stort och främja samarbete.

I de följande kapitlen utvecklas dessa prioriteringar och relaterade åtgärder. I tabellen i bilagan förtecknas alla åtgärder.

2.1. PRIORITERING I: Att förbättra kunskapen om minskningen av pollinatörer samt dess orsaker och följder

Åtgärder för att hjälpa pollinatörer måste underbyggas av gedigen vetenskap. Sedan 2018 har stora framsteg gjorts när det gäller att samla in genomförbara kunskaper för bevarande av pollinatörer, men det finns fortfarande stora kunskapsluckor. Det krävs ytterligare insatser för att upprätta ett gediget EU-omfattande övervakningssystem för pollinatörer, genomföra kritiska bedömningar och rumsliga analyser och främja riktad forsknings- och innovationsverksamhet.

Upprätta ett heltäckande övervakningssystem

För att införa effektiva åtgärder för bevarande och återställande av populationer av pollinatörer är det nödvändigt att kartlägga deras utbredning, tillstånd och utveckling avseende tillräckligt korrekta rumsliga och tidsmässiga detaljer. Detta kräver ett gediget EU-omfattande övervakningssystem som ger regelbunden och frekvent information över en lång tidsperiod. Kommissionen och medlemsstaterna arbetar med en övervakningsmetod som bygger på tekniska alternativ för ett EU-system för övervakning av pollinatörer¹³. För att noggrant mäta utvecklingen när det gäller förekomst och mångfald av pollinatörer och på ett tillförlitligt sätt bedöma framstegen när det gäller att komma till rätta med deras minskning måste övervakning ske på ett tillräckligt antal platser. Enligt den föreslagna förordningen om restaurering av natur skulle medlemsstaterna vara skyldiga att genomföra övervakningen av pollinerande arter varje år, enligt en standardiserad metod.

Dessutom bör de största hoten mot minskningen av pollinatörer också övervakas. Det europeiska initiativet för övervakning av biologisk mångfald i jordbrukslandskap (Embal)¹⁴, som samlar in

¹³ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122225>.

¹⁴ <https://wikis.ec.europa.eu/pages/viewpage.action?pageId=25560696>.

information om livsmiljöer för pollinatörer i jordbrukslandskap, och Insigniaprojektet¹⁵, som syftar till att övervaka bekämpningsmedel och andra föroreningar med hjälp av honungsbiet som bioindikator, erbjuder effektiva sätt att fylla informationsluckor om tillståndet för livsmiljöer för pollinatörer och miljöföroreningar. Dessa processer kräver ett systematiskt genomförande på lång sikt. Upprättandet av en integrerad ram för övervakning av minskningen av pollinatörer, dess orsaker och konsekvenser, i enlighet med åtgärdsmodellen DPSIR (drivkrafter, belastningar, situation, effekter och svarsåtgärder (*drivers, pressures, state, impact and response*)), skulle göra det möjligt att spåra resultaten av relevanta politiska åtgärder.

Stödja forskning och bedömning

Forsknings- och innovationsverksamhet kommer även fortsättningsvis att behövas för att generera genomförbar kunskap baserad på systematiskt insamlad data och information, med stöd av EU:s ramprogram för forskning och innovation – Horisont Europa – samt nationella forskningsinsatser. Vi måste bättre förstå pollinatörsamhällenas taxonomiska och funktionella mångfald och deras utbredning, samt hoten mot pollinatörer och deras interaktion. Det senare gäller särskilt mindre kända hot mot pollinatörer (se prioritering II).

Det kommer också att bli nödvändigt att vidareutveckla bedömningsverktyg, t.ex. rödlistningsbedömningen och EU-omfattande kartläggning av viktiga pollinatörområden, för att möjliggöra riktade åtgärder för bevarande och återställande.

Främja kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte

Övervakning och forskning är resurskrävande och ekonomiska och mänskliga resurser måste användas på ett kostnadseffektivt sätt. Strategisk utveckling av forskningsinfrastruktur, övervakningsverktyg och expertis kan vara till hjälp i detta avseende. Det kommer i synnerhet att vara viktigt att öka både yrkesforskningens och medborgarforskningens kapacitet att utföra taxonomiskt arbete genom att tillhandahålla arbets-, utbildnings- och fortbildningsmöjligheter.

Befintliga onlineverktyg, t.ex. EU:s information om pollinatörer och det europeiska informationssystemet för biologisk mångfald (Bise), bör till fullo utnyttjas för att dela övervakningsresultat och den kunskap som genereras genom forskning och innovation. Detta kräver engagemang både på unionell och nationell nivå, med stöd från Europeiska miljöbyrån. Kunskapsutbyte, tillsammans med öppen tillgång till data, kommer att öka de offentliga investeringarnas effektivitet och säkerställa insyn i de vetenskapliga och politiska processerna och beslutsfattandet.

2.2. PRIORITERING II: Att förbättra bevarandet av pollinatörer och hantera orsakerna till minskningen av dem

De största hoten mot vilda pollinatörer är bl.a. förändrad markanvändning (däribland urbanisering), intensiva jordbruksmetoder (bl.a. användning av bekämpningsmedel), miljöföroreningar (bl.a. ljusföroreningar), invasiva främmande arter och klimatförändringar. Andra hot kan uppstå, vilket skulle sätta extra belastning på pollinatörer. Vissa hot, t.ex. intensivt jordbruk och användning av bekämpningsmedel, är bättre kända än andra. De lämpliga

¹⁵ <https://wikis.ec.europa.eu/pages/viewpage.action?pagelId=36702461>.

åtgärderna för att mildra deras effekter är välkända. Det finns ett akut behov av att snabbt öka användningen av dessa åtgärder.

När det gäller andra hot, såsom förorening genom kemikalier, luftföroreningar och tungmetaller, är kunskapen otillräcklig för att bedöma omfattningen och fördelningen av deras inverkan på pollinatörer eller för att utforma en lämplig interventionsstrategi. Här behövs ytterligare övervaknings- och forsknings- och innovationsverksamhet för att möjliggöra ett vetenskapligt grundat svar på minskningen av pollinatörer.

Förbättra bevarandet av pollinerande arter och deras livsmiljöer

Populationerna av pollinatörer utsätts för belastningar i olika landskap och markanvändning, som samverkar med varandra och förstärker de skadliga effekterna ytterligare. Åtgärder för att mildra dessa effekter bör därför inte vidtas isolerat utan måste samordnas mellan olika sektorer och planeras väl för att säkerställa konsekvens, synergier och kostnadseffektivitet.

Skyddade områden och lämplig markförvaltning utgör ryggraden för att bevara den rika mångfalden av pollinerande arter. På grundval av detta bör strategiskt planerade återställandeåtgärder vidtas för att säkerställa lämpliga områden med väl sammankopplade livsmiljöer av hög kvalitet för pollinatörer. Bevarandeplaner för arter¹⁶ är ett viktigt verktyg för att samordna ett sådant strategiskt tillvägagångssätt, särskilt för de mest hotade arterna. De innehåller information om varje arts status, ekologi, hot och aktuella bevarandeåtgärder, och där förtecknas de huvudåtgärder som krävs för att förbättra deras bevarandestatus inom EU. Kommissionen håller för närvarande på att utarbeta tre bevarandeplaner för vissa grupper av hotade pollinerande arter. Två planer kommer att omfatta jordbruks- och skogslandskap i hela EU, och den tredje kommer att omfatta ett specifikt geografiskt område, dvs. Kanarieöarna. När de väl har slutförts bör en bred spridning och ett brett genomförande säkerställas genom stöd från olika finansieringskällor, däribland Lifeprogrammet.

Bevarandet av pollinatörer bör vara väl integrerat i förvaltningen av skyddade områden, särskilt Natura 2000-nätverket. Många livsmiljötyper som skyddas av livsmiljödirektivet är avgörande för pollinatörer. Att inkludera pollinatörer som typiska arter i övervakningen och bedömningen av dessa livsmiljöers bevarandestatus skulle bidra till att effektivisera bevarandet av pollinatörer i förvaltningsplanerna för Natura 2000.

Införandet av övervakning av pollinatörer kommer att bidra till en bättre kartläggning av sällsynta och hotade pollinerande arter. Denna information bör användas för att finjustera insatserna för bevarande och återställande och för att utse nya skyddade områden, inom ramen för EU:s mål att uppnå 30 % skyddade områden senast 2030 enligt EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030.

Markanvändning och förändrad markanvändning, exempelvis intensifiering inom jord- och skogsbruk, urbanisering och infrastrukturutveckling, kan inverka negativt på pollinatörer genom att man minskar tillgången till livsmiljöer för dem och ökar fragmenteringen av livsmiljöer. Det behövs en integrerad strategi för alla natur- och kulturlandskap för att motverka en fragmentering av livsmiljöer. Detta kan uppnås genom ett strategiskt planerat nätverk av delar av livsmiljöer

¹⁶ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Action+plans>.

som tillsammans bildar en sammankopplad infrastruktur i hela landskapet som sträcker sig över biogeografiska och administrativa regioner. Sådana ekologiska korridorer för pollinatörer – som vi föreslår ska kallas ”Buzz Lines” – skulle göra det möjligt för arter att förflytta sig i sökandet efter föda, skydd, häckningsplatser och parningsplatser. Dessutom skulle dessa korridorer fungera som migrationsvägar för arter som påverkas av klimatförändringarna, och därmed stödja anpassningsåtgärder. Fysisk planering på alla förvaltningsnivåer är av avgörande betydelse för ett framgångsrikt genomförande av Buzz Lines-nätverket.

Åtgärder för pollinatörer i olika landskap bör också stödjas ytterligare genom EU-medel, särskilt EU:s gemensamma jordbrukspolitik (GJP), sammanhållningspolitiska fonder och Life-programmet. Medlemsstaterna bör också starkt uppmuntra och underlätta gränsöverskridande samarbete i detta avseende.

Återställa livsmiljöer för pollinatörer i jordbrukslandskap

I de kända belastningarna ingår vissa jordbruksmetoder som monokultur, stor användning av bekämpningsmedel och intensiv jordbearbetning, intensivt utfört bete eller slåtter och, där det förekommer, övergödning av gräsmarker¹⁷, vilket leder till att pollinatörer i jordbrukslandskap minskar. En ökad användning av pollinatörvänlig jordbruksteknik, särskilt agroekologi, är avgörande för att vända denna utveckling.

GJP är ett av de viktigaste instrumenten för att stödja en sådan omställning genom åtgärder som ekologiskt jordbruk, bevarande och utveckling av landskapselement, trädjordbruk, minskad kemikalieanvändning och skydd av pollinatörvänliga betesmarker och buffertzoner. Åren 2023–2027 kommer den gemensamma jordbrukspolitiken att styras av en ny miljöstruktur med skärpta grundläggande krav och nya miljösystem inom den första pelaren, i kombination med åtgärder inom ramen för den andra pelaren, såsom åtaganden om miljö- och klimativänligt jordbruk. Insatser som gynnar pollinatörer i jordbrukslandskap bör planeras på ett strategiskt och samordnat sätt, på grundval av de behov som identifierats på lokal nivå. Pollinatörvänliga landskap har biologisk mångfald, är rika på landskapselement och erbjuder en tillräcklig mängd livsmiljöer av hög kvalitet, väl förbundna med varandra¹⁸.

Inom ramen för GJP kan medlemsstaterna utforma strategiska interventioner som bidrar till de specifika ekonomiska, miljömässiga och sociala målen. Resultatbaserade stödsystem kan t.ex. göra strategin mer effektiv och erbjuda mer flexibilitet och incitament för jordbrukare att tillämpa miljövänliga metoder. Dessutom uppmanas medlemsstaterna att minska belastningen på landskapsnivå genom gemensamma system som ger incitament till samarbete mellan jordbrukare i det kollektiva genomförandet av åtaganden om miljö- och klimativänligt jordbruk.

Medlemsstaternas strategiska GJP-planer¹⁹ omfattar en rad olika åtgärder med stor potential för skydd av pollinatörer. Flera planer syftar till att skapa utfodringsområden för vilda pollinatörer, t.ex. blomsterremisor, odling av årliga dragväxter eller andra lämpliga landskapselement. Andra åtaganden gäller inrättandet av icke-produktiva områden på åkermark för att, bl.a., förbättra

¹⁷ [Arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer EU-initiativet om pollinatörer](#) (inte översatt till svenska) (SWD(2018) 302 final).

¹⁸ [IPBES \(2016\). Assessment report by the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services on pollinators, pollination and food production](#) (inte översatt till svenska).

¹⁹ De strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken trädde i kraft den 1 januari 2023.

pollinatörernas status och öka livsmedelsförsörjningen för pollinerande insekter. Planerna kan också syfta till att ersätta kemiska växtskyddsmedel med biologiska metoder för bekämpning, vilket avsevärt bidrar till skyddet av pollinatörer.

Riskerna med jordbrukskemikalier (särskilt bekämpningsmedel och höga näringsämnesmängder) måste också minskas på ett bra sätt. Detta kräver gemensamma insatser och samarbete mellan offentliga myndigheter och jordbrukare. Jordbruksrådgivare som är välutbildade i bevarande av biologisk mångfald och pollinatörer samt demonstrations- och kommunikationsverksamhet är viktiga faktorer för att underlätta ett bättre utnyttjande av riktade åtgärder. När sådana finns tillgängliga bör robusta indikatorer baserade på den EU-omfattande övervakningsmetoden för pollinatörer (se prioritering I) användas för att utvärdera insatsernas effekter. Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken kan tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ användas, bland andra finansieringskällor, för att stödja införandet av övervakningssystemet för pollinatörer.

Mildra påverkan av bekämpningsmedel på pollinatörer

Bekämpningsmedel är fortfarande en viktig faktor bakom minskningen av pollinatörer, och deras effekter måste mildras genom riktade strategier och metoder. I fråga om jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald åtog sig kommissionen att minska risken för och användningen av bekämpningsmedel och användningen av farligare bekämpningsmedel med 50 % fram till 2030. Dessa mål är avsedda att genomföras särskilt genom den föreslagna förordningen om hållbar användning av växtskyddsmedel²⁰. Kommissionen kommer också att fortsätta arbetet med att förbättra de indikatorer som används för att kvantifiera minskningen av riskerna med och användningen av växtskyddsmedel.

I samband med utkastet till den föreslagna förordningen om hållbar användning av växtskyddsmedel föreslog kommissionen också ett förbud mot användning av bekämpningsmedel i känsliga områden. Dessa omfattar områden som är skyddade för naturbevarande samt områden med pollinatörer som hotas av utrotning. Som en del av de interinstitutionella förhandlingarna undersöker Europaparlamentet och rådet noga formerna för ett sådant förbud. I utkastet till den föreslagna förordningen om hållbar användning av växtskyddsmedel föreskrivs också en ökad användning av integrerat växtskydd. Detta fastställer en hierarki av interventioner för växtskydd, där fokus ligger på lågriskåtgärder och att kemiska bekämpningsmedel endast används som sista utväg.

Ett växande problem är att medlemsstaterna beviljar nödgodkännanden för bekämpningsmedel som inte längre är godkända på EU-nivå. Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka situationen och ge Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) i uppdrag att kontrollera om de motiveringar som medlemsstaterna lämnat för dessa godkännanden är giltiga. Kommissionen har redan gjort detta upprepade gånger när det gäller nödgodkännanden för användning av vissa neonicotinoider²¹. Dessutom vidtar kommissionen åtgärder för att förbättra tillgången till lågriskalternativ till kemisk bekämpning, särskilt när det gäller biologiska lösningar såsom mikroorganismer²².

²⁰ [Europeiska kommissionens förslag till förordning om hållbar användning av växtskyddsmedel](#) (COM(2022) 305).

²¹ https://food.ec.europa.eu/plants/pesticides/approval-active-substances/renewal-approval/neonicotinoids_sv.

²² https://food.ec.europa.eu/plants/pesticides/micro-organisms_sv.

Kommissionen arbetar för att stärka riskbedömningen av bekämpningsmedel för pollinatörer. Detta innebär en förstärkning av riskbedömningen för bin²³ för att minimera de oönskade effekterna av användningen av bekämpningsmedel på honungsbin och arter av vilda bin. Dessutom finns det ett akut behov av att påskynda tillgången till testmetoder som gör det möjligt att fastställa bekämpningsmedlens toxicitet för vilda pollinatörer. Det är också nödvändigt att se till att hjälpämnen inte får användas tillsammans med verksamma ämnen i växtskyddsmedel när de anses ha oacceptabla effekter på miljön, inbegripet pollinatörer.

Förbättra pollinatörernas livsmiljöer i stadsbebyggda områden

Urbanisering och infrastrukturutveckling minskar tillgången till naturliga livsmiljöer för pollinatörer. Om stadsområdena planeras och förvaltas på rätt sätt kan de dock fungera som skyddade områden för pollinatörer, särskilt i ett större landskap utan blomresurser. De kan också förbättra konnektiviteten i livsmiljöer genom att tillhandahålla s.k. språngbräddor, t.ex. offentliga parker, privata trädgårdar (även på landsbygden), jordbruk i städer, gröna väggar och gröna tak.

Kommissionen har tagit fram vägledning om pollinatörvänliga städer²⁴, som bör främjas ytterligare och tillämpas i stor utsträckning av städerna. Dessutom bör bevarandet av pollinatörer beaktas vid utarbetandet av planer för miljöanpassning i städerna²⁵. Stadsbebyggda områden är också viktiga för engagemangsverksamhet och spelar därför en stor roll för att öka medborgarnas deltagande i bevarandeverksamhet.

Minska invasiva främmande arters påverkan på pollinatörer

Vissa invasiva främmande arter kan utöva direkt eller indirekt belastning på pollinatörer. De kan ge sig på inhemska pollinatörer, vara en smittspridare för nya sjukdomar och patogener eller konkurrera med dem om näringskällor. Invasiva främmande växter kan konkurrera ut inhemska växter och därmed förändra växtsamhällen som inhemska pollinatörer är beroende av.

För att förhindra ytterligare introduktion och spridning av invasiva främmande arter vars inverkan på pollinatörer kan vara allvarlig, kommer man att överväga att ta med dem i förteckningen över invasiva främmande arter av unionsbetydelse²⁶.

För att säkerställa att begränsningen av användningen av bekämpningsmedel i känsliga områden inte undergräver den framtida hanteringen av invasiva främmande växtarter, kommer det att vara viktigt att öka tillgången till, utnyttjandet av och effektiviteten hos icke-kemiska hanteringsalternativ.

Risken för introduktion och spridning av främmande arter som är skadliga för pollinatörer bör också minskas ytterligare genom att man främjar användningen av pollinatörvänliga inhemska växter och fröblandningar i områden som privata trädgårdar, offentliga områden, jordbruksmark och skogar.

Motverka klimatförändringar och andra orsaker till minskningen av pollinatörer

²³ https://food.ec.europa.eu/plants/pesticides/protection-bees_sv.

²⁴ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Pollinator-friendly+cities>.

²⁵ https://environment.ec.europa.eu/topics/urban-environment/urban-greening-platform_sv.

²⁶ [Förordning \(EU\) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter.](#)

Klimatförändringarna förändrar de lokala väderförhållandena i fråga om temperatur och nederbörd och kan därför minska de resurser som finns tillgängliga för pollinatörer (t.ex. på grund av torka) och störa samutvecklade förhållanden mellan växter och pollinatörer, t.ex. tidpunkten för blomningen och uppkomsten av specialiserade pollinatörer.

I synnerhet förväntas många arter få ändrat utbredningsområde som en anpassning till ändrade klimatförhållanden, vilket skulle kräva att de flyttar till nya områden. Samtidigt som EU har infört en rad klimatpolicyer och klimatstrategier för att bli den första klimatneutrala och klimatrelienta världsdelen senast 2050²⁷, kommer de europeiska ekosystemen oundvikligen att påverkas av klimatförändringarna under de kommande årtiondena. Det kommer därför att vara viktigt att beakta klimatförändringarnas inverkan på pollinatörer och deras livsmiljöer och att identifiera de mest känsliga områdena för pollinatörer i detta sammanhang, i syfte att utforma och genomföra riktade begränsningsåtgärder.

²⁷ https://climate.ec.europa.eu/index_sv.

När det gäller ljusföroreningar är man väl medveten om dess inverkan på nattaktiva pollinatörer, vilket möjliggör särskilda begränsningsåtgärder på nationell, regional och lokal nivå. Kommissionen har integrerat rekommendationerna om hur man kan begränsa ljusföroreningarna i sina riktlinjer för medborgare²⁸ och städer²⁹ och kommer att fortsätta att främja dem.

Pollinatörer kan också påverkas av biocider. Godkännandet av verksamma ämnen och godkännandet av biocidprodukter som innehåller sådana ämnen är föremål för en sträng riskbedömning³⁰. Europeiska kemikaliemyndigheten håller för närvarande på att utarbeta en särskild metod för att bedöma de risker som biocider utgör för pollinatörer³¹.

2.3. PRIORITERING III: Att öka medvetenheten, engagera samhället i stort och främja samarbete

Hjälpa privatpersoner och företag att agera

Genomförandet av de åtgärder som beskrivs i de två föregående prioriteringarna kommer att kräva en bred mobilisering av alla berörda aktörer, däribland forskare, beslutsfattare, medborgare, jordbrukare och företag.

Detta bör understödjas av effektiv kommunikation, mobilisering och nätverksaktiviteter. Allmänhetens deltagande i övervakningen och bevarandet av pollinatörer bör främjas ytterligare. Här bör medborgarforskning ingå samt organiserade processer för allmänhetens deltagande i övervaknings- och bevarandeverksamhet på alla relevanta nivåer. Den europeiska ramen för hållbarhetskompetens³² kan ge medborgarna möjlighet att agera i detta avseende.

Eftersom minskningen av pollinatörer i hög grad förväntas påverka kommande generationer bör särskild uppmärksamhet också ägnas åt ungdomars engagemang. I detta avseende erbjuder ny teknik, t.ex. erfarenheterna från Pollinator Parks VR-upplevelser³³, kompletterande kanaler för att engagera samhället i stort.

Viktiga näringslivssektors engagemang bör underlättas ytterligare genom befintliga nätverk, i syfte att främja användningen av riktlinjerna för åtgärder för bevarande av pollinatörer inom alla områden.

Främja strategisk planering och samarbete på alla nivåer

Initiativet om pollinatörer måste omsättas i väl utformade strategiska förhållningssätt på nationell, regional och lokal nivå. Endast ett konsekvent tillvägagångssätt på alla förvaltningsnivåer kan vända den negativa utvecklingen för pollinatörer.

Nationella strategier för pollinatörer bör samordna och stimulera insatser inom alla relevanta sektorer och politikområden för att vända den negativa utvecklingen för pollinatörer senast 2030,

²⁸ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Citizens>.

²⁹ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Cities>.

³⁰ https://health.ec.europa.eu/biocides/biocidal-products_sv.

³¹ https://echa.europa.eu/documents/10162/17234/scoping_paper_pollinators_guidance_sv.pdf/7957c0f8-5ded-4a6e-17a7-2a899bbb141a.

³² https://joint-research-centre.ec.europa.eu/greencomp-european-sustainability-competence-framework_sv.

³³ https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/pollinator-park_sv.

bl.a. genom åtgärder som stöds av EU:s sammanhållningspolitiska fonder. De bör omsättas i handlingsplaner på regional och lokal nivå. Strategierna och handlingsplanerna måste utvecklas på ett öppet sätt, i nära samarbete med alla berörda parter och med hjälp av befintliga nätverk och plattformar för att underlätta samarbete mellan flera aktörer. Vid behov bör upprättandet av nya nätverk och plattformar undersökas. När det gäller ämnen och insatser som ger upphov till kontroverser erbjuder deltagarinriktade samtalsprocesser för gemensamt skapande ytterligare sätt att hantera spänningar mellan olika aktörer, däribland medborgarna. En aktiv roll för Europeiska regionkommittén kommer att vara av särskild betydelse för att främja regionalt engagemang och regionalt samarbete.

Slutligen är det minskande antalet pollinatörer inte bara en europeisk utmaning. EU:s insatser bör bidra till internationella insatser för att vända denna globala trend, inom ramen för det internationella initiativet om pollinatörer³⁴ och genom andra relevanta internationella forum.

3. SLUTSATS

Det finns inget alternativ till att stoppa och vända den negativa utvecklingen för vilda pollinatörer om EU ska kunna bevara den biologiska mångfalden, som är grundläggande för människors välbefinnande. Den nya åtgärdsplanen inom EU-initiativet om pollinatörer utgör en väg för EU att möta denna utmaning. Tillsammans med förslaget till förordning om restaurering av natur utgör den en ny giv för pollinatörer i EU.

Detta reviderade initiativ kommer att bidra till målen i den europeiska gröna given, särskilt strategin för biologisk mångfald och från jord till bord-strategin. Det kommer också att ge ett värdefullt bidrag till EU:s framsteg när det gäller att uppnå FN:s relevanta mål för hållbar utveckling och de åtaganden som överenskommits inom ramen för konventionen om biologisk mångfald.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att stödja den nya åtgärdsplanen inom ramen för detta initiativ och att aktivt engagera sig i dess genomförande, i nära samarbete med alla berörda parter.

³⁴ <https://www.cbd.int/doc/decisions/cop-14/cop-14-dec-06-en.pdf>.

BILAGA – NY ÅTGÄRDSPLAN

I denna bilaga ges en översikt över de mål och åtgärder som ingår i respektive prioritering inom det reviderade EU-initiativet om pollinatörer.

PRIORITERING I: Att förbättra kunskapen om minskningen av pollinatörer samt dess orsaker och följder		
Mål som ska uppnås senast 2030 <i>Pollinatörernas tillstånd och de viktigaste orsakerna till deras minskning övervakas regelbundet med hjälp av ett EU-omfattande övervakningssystem och utvärderas regelbundet. Detta utgör grunden för utvecklingen av robusta indikatorer för att informera om effekterna av relevant nationell politik och EU-politik om pollinatörer. Kritiska kunskapsluckor om den negativa utvecklingen för pollinatörer, dess orsaker och konsekvenser för samhället och ekonomin åtgärdas. Det finns öppen tillgång till data och information om pollinatörer.</i>		
ÅTGÄRD		KLAR SENAST
1. UPPRÄTTA ETT HELTÄCKANDE ÖVERVAKNINGSSYSTEM		
1.1	Kommissionen och medlemsstaterna bör slutföra utvecklingen och testningen av en standardiserad metod för ett EU-system för övervakning av pollinatörer . Metoden kommer att säkerställa tillhandahållandet av årliga datamängder om förekomsten och mångfalden av pollinerande arter, med tillräcklig statistisk omfattning för att bedöma om minskningen av pollinatörer har vänts både på EU-nivå och nationell nivå. När metoden är tillgänglig bör medlemsstaterna införa systemet ute på fältet.	2026
1.2	Kommissionen kommer, med stöd av medlemsstaterna och Europeiska miljöbyrån, att utarbeta en integrerad ram för övervakning av minskningen av pollinatörer, dess orsaker och konsekvenser ³⁵ . Kommissionen kommer att fortsätta att stödja systematisk insamling av data om större hot mot pollinatörer , särskilt genom Embal- ³⁶ och Insignia ³⁷ -initiativen.	2026

³⁵ Detta kommer att följa åtgärdsmodellen DPSIR (drivkrafter, belastningar, situation, effekter och svarsåtgärder).

³⁶ <https://wikis.ec.europa.eu/pages/viewpage.action?pageId=25560696>.

³⁷ <https://wikis.ec.europa.eu/pages/viewpage.action?pageId=36702461>.

1.3	Kommissionen kommer att ta fram indikatorer för pollinatörpopulationernas tillstånd och de belastningar de utsätts för, och kommer att undersöka alternativ för att ta fram indikatorer för hur pollinatörer påverkar ekosystemens hälsa, ekonomin och människors välbefinnande. Dessa indikatorer kommer att utvecklas för att bland annat bidra till utvärderingen av relevant politik, t.ex. den gemensamma jordbrukspolitiken (länk till åtgärd 5.4).	Fortlöpande fram till 2030
2. STÖDJA FORSKNING OCH BEDÖMNING		
2.1	Kommissionen och medlemsstaterna bör främja forskning och innovation om pollinatörernas tillstånd, orsakerna till och konsekvenserna av deras minskning samt effektiva begränsningsåtgärder . Prioriterad grundforskning och tillämpad forskning, som stöds genom EU:s ramprogram för forskning och innovation – Horisont Europa – och nationella forskningsinsatser, bör bredda kunskapsbasen om pollinatörgrupper och förbättra förståelsen för nya hot mot pollinatörer.	Fortlöpande fram till 2030
2.2	Kommissionen kommer att slutföra bedömningen enligt den europeiska rödlistan av viktiga insektpollinatörgrupper – bin, blomflugor, fjärilar och nattfjärilar.	2024
2.3	Kommissionen kommer, tillsammans med medlemsstaterna och Europeiska miljöbyrån, att identifiera och kartlägga viktiga pollinatörområden i EU, som bör bli fokus för insatser för bevarande och återställande.	2025
3. FRÄMJA KAPACITETSUPPBYGGNAD OCH KUNSKAPSUTBYTE		
3.1	På grundval av en bedömning av brister bör kommissionen och medlemsstaterna stödja investeringar för att öka EU-experternas kapacitet när det gäller taxonomi för pollinatörer (dvs. vetenskapen om namngivning, beskrivning och klassificering av dessa organismer), för att tillgodose forsknings- och övervakningsbehoven. Medlemsstaterna bör öka utbildningsinsatserna och skapa arbetstillfällen på detta område.	Fortlöpande fram till 2030
3.2	Kommissionen kommer att fortsätta att utveckla en databas över pollinerande arter (inbegripet beskrivning, bilder och utbredningskartor för varje art) och kommer att stödja utvecklingen av fältvägledningar och identifieringsnycklar för att underlätta övervakningen av pollinatörer.	2025

3.3	Kommissionen och medlemsstaterna bör främja öppen tillgång till data och information som genereras av forsknings- och övervakningsverksamhet samt från andra relevanta datakällor såsom uppgifter om markanvändning inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken integrerade administrations- och kontrollsystem (IAKS).	Fortlöpande fram till 2030
3.4	Kommissionen och Europeiska miljöbyrån kommer att fortsätta att underlätta kunskapsutbyte genom EU:s informationshantering för pollinatörer³⁸ och informationssystemet för biologisk mångfald i Europa (Bise)³⁹ .	Fortlöpande fram till 2030
3.5	Kommissionen och medlemsstaterna bör stödja ytterligare utveckling av forskningsinfrastruktur som är viktig för att förbättra kunskapsbasen om pollinatörer, bl.a. genom att bygga vidare på befintliga initiativ, t.ex. det distribuerade systemet för vetenskapliga samlingar (Distributed System of Scientific Collections) (DiSSCo) ⁴⁰ och långsiktig forskning om ekosystem i Europa (Long-Term Ecosystem Research in Europe) (eLTER) ⁴¹ .	2026
PRIORITERING II: Att förbättra bevarandet av pollinatörer och hantera orsakerna till minskningen av dem		
Mål som ska uppnås senast 2030 Lämpliga åtgärder för bevarande och återställande har fastställts och genomförts för pollinatörer och deras livsmiljöer. Åtgärder som är relevanta för pollinatörer är helt integrerade i den gemensamma jordbrukspolitiken, och medlemsstaterna utnyttjar till fullo finansieringsmöjligheterna för att bevara och återställa livsmiljöer för pollinatörer i landsbygdsområden och stadsbebyggda områden, bl.a. inom ramen för EU:s sammanhållningspolitik. Livsmiljöer för pollinatörer är effektivt sammankopplade i landskapet i stort, vilket gör det möjligt för pollinatörer att sprida sig över hela territoriet och reagera på negativa climateffekter. Pollinatörer skyddas från påverkan av bekämpningsmedel, andra miljöförorenningar och invasiva främmande arter.		
4. FÖRBÄTTRA BEVARANDET AV POLLINERANDE ARTER OCH DERAS LIVSMILJÖER		

³⁸ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/EU+Pollinator+Information+Hive>.

³⁹ <https://biodiversity.europa.eu/>.

⁴⁰ <https://www.dissco.eu>.

⁴¹ <https://elter-ri.eu>.

4.1	Kommissionen kommer att slutföra utarbetandet av bevarandeplaner för hotade pollinerande arter. Två planer kommer att omfatta jordbruks- och skogslandskap och den tredje kommer att omfatta Kanarieöarna. Kommissionen och medlemsstaterna bör stödja genomförandet av dem.	2026
4.2	Kommissionen kommer att identifiera pollinatörer som är typiska för livsmiljöer som skyddas enligt livsmiljödirektivet . Medlemsstaterna bör se till att de åtgärder som genomförs för dessa livsmiljöer, särskilt inom ramen för förvaltningsplanerna för Natura 2000, tar hänsyn till bevarandet av pollinatörer. Medlemsstaterna bör säkerställa tillräcklig finansiering för dessa åtgärder.	Fortlöpande fram till 2030
4.3	Medlemsstaterna bör ta upp hotade pollinerande arters behov ⁴² i hanteringen av existerande skyddade områden och i sina utfästelser om nya skyddade områden inom ramen för EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030.	Fortlöpande fram till 2030
4.4	Kommissionen och medlemsstaterna bör, med stöd av Europeiska miljöbyrån, utarbeta en plan för ett nätverk av ekologiska korridorer för pollinatörer – ”Buzz Lines” – och utarbeta en åtgärdsplan för genomförandet av denna. Planen kommer att bygga på kartläggningen av viktiga områden för pollinatörer och skapandet av nya livsmiljöområden genom att återställa dem. För att stödja genomförandet av Buzz Lines-nätverket bör medlemsstaterna integrera bevarandet av pollinatörer i politiken för fysisk planering på nationell, regional och lokal nivå.	2027, med fortlöpande genomförande fram till 2030
4.5	Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att främja åtgärder för bevarande av pollinatörer genom Lifeprogrammet .	Fortlöpande fram till 2030
5. ÅTERSTÄLLA LIVSMILJÖER FÖR POLLINATÖRER I JORDBRUKSLANDSKAP		
5.1	Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna för att öka stödet till pollinatörvänligt jordbruk inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) . Medlemsstaterna bör utveckla och genomföra riktade och strategiskt planerade insatser för att vända minskningen av pollinatörer i jordbrukslandskap senast 2030, som en del av GJP och andra relevanta instrument (t.ex. nationella eller	Fortlöpande fram till 2030

⁴² Enligt de europeiska rödlistningsbedömningarna <https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/redlist>.

	regionala naturskyddsåtgärder). De bör också säkerställa konsekvens och synergier mellan dessa olika instrument och åtgärder. Med tanke på detta behov kommer kommissionen att undersöka olika alternativ för hur man bäst kan hantera bevarande och återställande av livsmiljöer för pollinatörer i den framtida reformen av GJP.	
5.2	Kommissionen kommer att fortsätta att uppmana medlemsstaterna och berörda parter att utbyta bästa praxis och organisera samordningsverksamhet inom ramen för den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken för att underlätta utformningen och användningen av effektiva instrument som gynnar pollinatörer, t.ex. resultatbaserade stödsystem och kollektiva åtgärder från jordbrukarnas sida, bl.a. genom EU:s nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken och andra plattformar för berörda parter.	2027
5.3	Medlemsstaterna bör öka kapaciteten hos jordbruksrådgivningstjänster för bevarande och återställande av livsmiljöer för pollinatörer. Medlemsstaterna bör också genomföra kommunikations- och demonstrationsverksamhet för system som främjar pollinatörer.	Fortlöpande fram till 2030
5.4	Kommissionen kommer att fortsätta att utveckla en indikator för pollinatörer i syfte att integrera den i GJP:s resultatövervaknings- och utvärderingsram, så snart EU:s system för övervakning av pollinatörer har genomförts i tillräcklig utsträckning.	2026
6. MILDRA PÅVERKAN AV BEKÄMPNINGSMEDEL PÅ POLLINATÖRER		
6.1	Kommissionen kommer att kräva att alla medlemsstater inrättar system i enlighet med relevanta rättsliga krav för att säkerställa att yrkesmässiga användare av växtskyddsmedel tillämpar integrerat växtskydd , i syfte att minimera växtskyddsmedlens påverkan på pollinatörer.	2026
6.2	Kommissionen kommer att bedöma olika alternativ för att förbättra de befintliga harmoniserade riskindikatorerna , eller utveckla nya, för att bättre kunna uppskatta tendenserna när det gäller risker och användning av växtskyddsmedel, inbegripet riskerna för pollinatörer.	Fortlöpande fram till 2030
6.3	Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka nödgodkännanden för bekämpningsmedel som är skadliga för pollinatörer och, om det anses nödvändigt, be Efsa att bedöma de motiveringar som medlemsstaterna lämnat. Kommissionen kommer att ge Efsa i uppdrag att utarbeta särskilda protokoll för att utvärdera dessa	Fortlöpande fram till 2030

	motiveringar. Om nödgodkännanden visar sig vara omotiverade kommer kommissionen att fortsätta att anta beslut om att förbjuda dem. Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av vägledningsdokumentet om nödgodkännanden och kommer vid behov att överväga att fastställa rättsligt bindande kriterier enligt förordning (EG) nr 1107/2009 om när nödgodkännanden kan beviljas.	
6.4	När det har offentliggjorts kommer kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att till fullo godkänna och genomföra det reviderade vägledningsdokumentet om bin från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) om bedömning av riskerna för bin vid användning av bekämpningsmedel ⁴³ . Kommissionen kommer att be Efsa om ytterligare en översyn när ny kunskap eller nya modelleringsverktyg blir tillgängliga.	2024
6.5	Kommissionen kommer tillsammans med medlemsstaterna att upprätta en arbetsplan för att utveckla, godkänna och testa kompletterande testmetoder för att fastställa toxiciteten hos bekämpningsmedel för pollinatörer, inbegripet vilda pollinatörer. I denna arbetsplan kommer man att beakta de indikatorarter som behöver testas och inbegripa subletala och kroniska effekter av bekämpningsmedel. Detta kommer att omfatta stöd till internationellt erkännande av dessa metoder genom nya testriktlinjer från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).	2025
6.6	Kommissionen kommer att utarbeta en genomförandeförordning ⁴⁴ med ett förfarande och kriterier för att identifiera oacceptabla tillsatssämnen i växtskyddsmedel, vilken kommer att innehålla miljöskyddskriterier som omfattar pollinatörer.	2024
7. FÖRBÄTTRA POLLINATÖRERNAS LIVSMILJÖER I STADSBEBYGGDA OMRÅDEN		
7.1	Kommissionen och medlemsstaterna bör uppmana städerna att genomföra vägledningen för pollinatörvänliga städer ⁴⁵ .	Fortlöpande fram till 2030

⁴³ <https://www.efsa.europa.eu/sv/efsajournal/pub/3295>.

⁴⁴ Enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1107/2009.

⁴⁵ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Cities>.

7.2	När de europeiska städerna utarbetar planer för miljöanpassning i städerna ⁴⁶ bör de ta hänsyn till kraven på bevarande av pollinatörer.	Fortlöpande fram till 2030
8. MINSKA INVASIVA FRÄMMANDE ARTERS PÅVERKAN PÅ POLLINATÖRER		
8.1	Kommissionen kommer att bedöma hot mot pollinatörer från invasiva främmande arter som ännu inte ingår i förteckningen över invasiva främmande arter av unionsbetydelse enligt förordning (EU) nr 1143/2014 och utarbeta riskbedömningar för de mest problematiska.	2025
8.2	Kommissionen kommer att bedöma hanteringsalternativen för de invasiva främmande växtarter som är mest skadliga för vilda pollinatörer, i syfte att öka tillgången till, användningen av och effektiviteten hos icke-kemiska förvaltningsalternativ.	2028
8.3	Kommissionen kommer att utarbeta riktlinjer för att främja användningen av pollinatörvänliga inhemska växter och fröblandningar i t.ex. privata trädgårdar, offentliga områden, jordbruksmark och skogar.	2027
9. TA ITU MED KLIMATFÖRÄNDRINGAR OCH ANDRA ORSAKER TILL MINSKNINGEN AV POLLINATÖRER		
9.1	Kommissionen kommer, med stöd av Europeiska miljöbyrån, att identifiera de mest känsliga områdena för pollinatörer i samband med klimatförändringarna och utforma och genomföra riktade begränsningsåtgärder. Medlemsstaterna bör beakta klimatförändringarnas inverkan på pollinatörer och deras livsmiljöer i sina nationella klimatanpassningsstrategier.	Fortlöpande fram till 2030
9.2	Medlemsstaterna bör minska ljusföroreningarnas påverkan på pollinatörer genom nationell, regional och lokal politik. Kommissionen kommer att främja användningen av vägledning för allmänheten ⁴⁷ och städerna ⁴⁸ i detta avseende.	Fortlöpande fram till 2030

⁴⁶ https://environment.ec.europa.eu/topics/urban-environment/urban-greening-platform_sv.

⁴⁷ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Citizens>.

9.3	Europeiska kemikaliemyndigheten kommer att utarbeta riktlinjer för bedömning av riskerna med biocider för pollinatörer.	2024
PRIORITERING III: Att öka medvetenheten, engagera samhället i stort och främja samarbete		
Mål som ska uppnås senast 2030 <i>Handlingsplaner för att vända den negativa utvecklingen för pollinatörer har utarbetats och genomförts på nationell, regional och lokal nivå. Effekterna av den offentliga politiken har ökats genom en effektiv mobilisering av allmänheten och företagen. Effekten av enskilda åtgärder har ökat genom bättre samarbete och samordning mellan relevanta aktörer på alla nivåer. EU tar ledningen på global nivå för att stödja och underlätta internationella åtgärder mot pollinatörer.</i>		
10. HJÄLPA PRIVATPERSONER OCH FÖRETAG ATT AGERA		
10.1	Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att öka allmänhetens medvetenhet om minskningen av pollinatörer och engagera allmänheten i åtgärder för att ta itu med den, genom att stödja kommunikations- och nätverksaktiviteter.	Fortlöpande fram till 2030
10.2	Kommissionen och medlemsstaterna bör främja medborgarforskning och underlätta allmänhetens deltagande i övervakningen och bevarandet av pollinatörer, och bör i synnerhet stödja ungdomars engagemang och delaktighetsbaserad styrning .	Fortlöpande fram till 2030
10.3	Kommissionen och medlemsstaterna bör främja användningen av vägledningar om åtgärder inom viktiga företagssektorer för att skydda pollinatörer ⁴⁹ , bl.a. genom EU:s plattform för företag @ biologisk mångfald.	Fortlöpande fram till 2030
11. FRÄMJA STRATEGISK PLANERING OCH SAMARBETE PÅ ALLA NIVÅER		
11.1	Medlemsstaterna bör, i nära samarbete med berörda parter och medborgare, utarbeta nationella strategier för	2025

⁴⁸ <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Cities>.

⁴⁹ Riktlinjer för åtgärder för att skydda pollinatörer genom jordbruksbaserade livsmedel och drycker, detaljhandel, skogsbruk, trädgårdsodling, byggverksamhet, landskapsarkitektur, turism, energi, biodling, och utvinningssektorerna. Se <https://wikis.ec.europa.eu/display/EUPKH/Businesses>.

	pollinatörer för att samordna och stimulera insatser inom alla relevanta sektorer och politikområden för att vända minskningen av pollinatörer senast 2030. Kommissionen kommer att stödja medlemsstaterna i detta avseende, bl.a. genom arbetsgruppen för pollinatörer inom EU:s plattform för biologisk mångfald.	
11.2	Kommissionen och medlemsstaterna bör stödja och uppmuntra åtgärder för bevarande av pollinatörer på regional och lokal nivå , bl.a. genom EU:s sammanhållningspolitiska fonder. Regionala och lokala myndigheter bör, i nära samarbete med berörda parter och lokalsamhällen, utarbeta handlingsplaner som bidrar till EU:s och medlemsstaternas insatser för att vända minskningen av pollinatörer senast 2030.	Fortlöpande fram till 2030
11.3	Europeiska regionkommittén bör stödja genomförandet av initiativet om pollinatörer bland lokala och regionala myndigheter och främja utbyte av kunskap och bästa praxis om hur pollinatörer kan skyddas. Kommissionen och Europeiska regionkommittén bör samarbeta för att främja deltagande av alla förvaltningsnivåer och säkerställa lämpligt stöd, uppmuntran och samordning av åtgärder som genomförs på lokal och regional nivå.	Fortlöpande fram till 2030
11.4	Kommissionen kommer fortsatt att underlätta samarbete mellan flera aktörer genom befintliga plattformar som exempelvis arbetsgruppen för pollinatörer inom EU:s plattform för biologisk mångfald, Interregs politiska plattform, programmet TAIEX-EIR Peer 2 Peer, EU:s GJP-nätverk och EU:s plattform för miljöanpassning i städer. Kommissionen kommer att undersöka ytterligare behov av att öka samarbetskapaciteten mellan flera aktörer på EU-nivå.	Fortlöpande fram till 2030
11.5	Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsatt främja effektiva internationella åtgärder avseende pollinatörer, bl.a. inom ramen för FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), konventionen om biologisk mångfald och OECD.	Fortlöpande fram till 2030